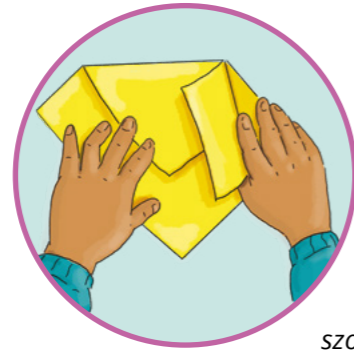

Origamizó pajtások

Írta: Maryssa Dennis

Az eredeti történet az Amerikai Egyesült Államokban játszódott.

„És most szünet!” – kiáltott Ancsi tanár nénije.

Ancsi osztálytársai felsorakoztak, hogy kimenjenek az udvarra játszani. Ám ő és a barátai mindig inkább a könyvtárba mentek. Szerettek könyveket kikölcsönözni és együtt kézműveskedni.

Kincső és Ella már az ajtónál várták. Ancsi fogta a könyvét és egy halom papírt. Aztán előrement a folyosón.

„Remélem, visszavitték már a *Tündérboszorkányt* – mondta. – Hetek óta szeretném kikölcsönözni.”

Amikor odaértek a könyvtárba, a lányok integettek Flóra néninek, az iskolakönyvtárosnak. Mindig boldog mosollyal üdvözölte őket. Ma azonban a mosolya nem tűnt olyan ragyogónak.

Ancsi elhúzta a száját, miközben az asztalra tette a könyvét. „Nektek is szomorúnak tűnt Flóra néni?”

Kincső megvonta a vállát. „Valószínűleg csak elfoglalt.”

Hogyan segíthetne Ancsi a barátaival Flóra néninek?

„Lehet.” Ancsi leült, és elővett egy lapot. Óvatosan összehajtotta, és a hüvelykujjával végigsimította a hajtást.

„Mit készítünk ma?” – kérdezte Ella.

„Mit szólnátok egy könyvjelzőhöz? – érdeklődött Ancsi. – Elég egyszerű. Megmutatom, hogy kell.”

Ancsi az utóbbi időben origamizni tanult. Az origami japán papírművészet, amikor papírból különböző alakokat hajtogatnak. Ancsi már sokféle alakot tudott hajtogatni, és a barátainak is megtanította, amit tanult.

Megmutatott Kincsőnek és Ellának minden egyes hajtást. Hamarosan mindhármuknak volt egy kis négyzet alakú könyvjelzője.

„A sarokra kell illeszteni, így.” Ancsi kinyitotta a könyvét, és az egyik oldal sarkára csúsztatta a könyvjelzőt.

„Szuper!” – Kincső fogott egy másik lapot. – Én is ki szeretném próbálni.”

Hajtogatás közben azokról a könyvekről beszélgettek, amelyeket olvastak, és arról, hogy legközelebb mit szeretnének elolvasni. Ancsi ismét Flóra nénire pillantott. Még mindig egy kicsit szomorúnak tűnt.

Hamarosan a könyvtáros megállt az asztaluk mellett.

„Sziaztok, lányok! – Letett egy könyvet az asztalra. A *Tündérboszorkány* volt az! – Ez a tiéd, Ancsi. Tudom, hogy már vártad, hogy elolvasd.”

„Köszönöm!” Ancsi kézbe vette a könyvet.

Flóra néni felsőhajtott. „Valaki ma feltörte az autóm. Elvitték az összes könyvemet és CD-met.”

„De hát ez szörnyű!” – mondta Kincső.

Flóra néni szomorúan mosolygott. „Végző soron ezek csak tárgyak. A tárgyak pedig pótolhatók. Annak örülök, hogy senki nem sérült meg.”

Flóra néni elsétált. Ancsi utána nézett.

„Bárcsak segíthetnénk neki valahogy!” – súgta Ella. Ancsi lenézett a kezében lévő origami könyvjelzőre.

„Talán tudunk is!”

„Mire gondolsz?” – kérdezte Kincső.

Ancsi szélesen mosolygott. „Suli után gyertek át hozzám. Van egy ötletem!”

Másnap Ancsi, Kincső és Ella a szünetben elmentek a könyvtárba, ahogy mindig is tették. De ezúttal nemcsak könyveket hoztak vissza. Valami különlegessel készültek a könyvtárosuk számára.

„Ezeket Flóra néninek készítettük! – Ancsi átadott neki egy ajándéktáskát. – Tudjuk, hogy nem pótolhatjuk az ellopott dolgokat, de azt gondoltuk, ezek talán felvidítanak.”

Flóra néni belenézett a zacskóba. Tele volt origami figurákkal – könyvjelzővel, hallal, szívvel, lepkével. Boldog mosoly ült ki az arcára.

„Ez csodálatos! Nagyon köszönöm nektek.” Előhúzott a zacskóból egy origamit. A lányok egy apró könyvet hajtogattak neki. „Ezt az apró naplót arra fogom használni, hogy teleírjam boldog gondolatokkal!”

Ancsi visszamosolygott rá. Mindig tehet valami kedveset másokért, akár hajtásról hajtásra is. ●

Lapozz, hogy te is megtanulj origamizni!

